

væsenets Tjeneste. Om nogle Maaneder kommer der et andet Skib, hvor der saa kan blive ansat en Søofficer og ogsaa for Fremtiden vil blive det. Det er det hele.

Ordføreren (Vlem): Jeg kan ikke tilraade at følge Mindretallets Forslag. Det gaar jo ud paa, at der ikke maa være nogen Bestemmelse om Løn til Førerne for Fyrtransportstibe, fordi man derigennem vil tvinge Ministeren og Administrationen til ikke for Fremtiden at kunne tage andre til Førere for Fyrtransportstibe end en Søofficer. Efter Fyrvæsenets Lønningslov er der fastsat en Løn til Fyrinspektionsstibets Fører, saavel som til Maskinmesteren, men den er for Tiden usornøden, fordi Føreren er Officer i Flaaden og Maskinmesteren ligeledes er en af Flaadens Maskinmestre. Praksis er altsaa det, at den i Loven ansatte Løn ikke benyttes, fordi baade Føreren og Maskinmesteren ere Officerer. Det fremgaar af Lovens § 7, at Styrmændene i Fyrinspektionsstibet er en sgl. udnævnt Embedsmand. Maa jeg dernæst bemærke, at det forekommer mig, at Fyrvæsenets Stat mere er en civil end en militær Stat ifølge sin hele Natur og den Gerning, den har at udføre. I dette Tilfælde her har altsaa Styrmændene paa Fyrinspektionsstibet et Løfte om at blive Fører paa det ny Skib, og han har vistnok ogsaa ført Tilsyn med dets Bygning i Helsingør. Han har i en Arrække været Styrmænd paa Fyrinspektionsstibet, han har været omkring og ført Transportgods og tilset Fyr og Fyrstibe, saa han har ved den Erfaring, han har indvundet, praktisk Kendskab til at sejle omkring og tilse Fyrstibe, Gastyr, Væstønder, ja, han har altsaa større praktisk Kendskab end selv den dygtigste, teoretisk uddannede Søofficer. Naar man altsaa skal gaa ind paa Mindretallets Forslag og forbyde Administrationen at ansætte en anden Fører paa Fyrtransportstibet end en Søofficer, saa bliver Forstøtten i Betragtningen ikke saa stor. En Søofficer har jo ogsaa Løn, og han vil faa Dagpenge, og det vil vistnok blive 15—1600 Kr. om Aaret. Det forekommer mig heller ikke riigtig at fastslaa i en Lov, at nogle af de bedste Avancementsposter tages fra Fyrvæsenet og lægges til Flaadens Officerer. Det kan jeg ikke være med til, og derfor kan jeg ikke andet end fraraade Mindretallets Vædringsforslag og tilraade, at man holder sig til Fyrvæsenets Lønningslov, saaledes som den er. Vi have der Lønningsbestemmelser baade for Føreren og Styrmændene paa Fyrinspektionsstibet, og det forekommer mig, at det samme bør man

indsætte her, men, saaledes som Udvalget har gjort, henstille til den ærede Marineminister, at han, hvor det kan lade sig gøre, hvor det er fornuftigt og forsvareligt, lader en af Flaadens Officerer faa et af disse Skibe, som han har gjort ved Fyrinspektionsstibet.

B. Christensen: Jeg har ikke fra den ærede Marineministers eller Ordførers Side hørt, hvilke Grunde der skulde tale imod mit Forslag. Den ærede Ordfører siger, at saaledes er Forholdet ved Fyrinspektionsstibet, der have vi Embedsmænd efter Lønningsloven, men de blive ikke benyttede. Ja, det er meget godt, men det, vi opnaa ved at vedtage mit Forslag, er, at vi ikke faa en Embedsmand strafs. Det ville vi faa efter Ministerens Udtalelse, og det vil jeg værge mig imod. Det viser sig netop ved Fyrinspektionsstibet, at det Forhold, jeg ønsker gennemført, kan lade sig praktisere der, hvorfor saa ikke ogsaa her? Men baade gennem den højtærede Marineministers Ord og gennem den ærede Ordførers Ord skimtes det stadig, at der er en Mand, som der er givet et Løfte. Da det vel sagtens ikke er den ærede Ordfører, der er i Stand til at give saadanne Løfter, og, saavidt jeg forstod, heller ikke er den højtærede Minister, der har givet dette Løfte, kunde jeg nok ønske at vide, hvem det i Grunden er, der kan give et saadant Løfte, der skulde være bindende for Folketinget. Jeg siger for mit Vedkommende: Vil Folketinget godkende denne Praksis, saa for mig gerne, men det høster det ingen Vre af, og jeg skal i alt Fald vide mig fri for at gaa med til slikt. Den ærede Ordfører sagde ogsaa, at dette er noget nyt, og at der er Folk, der have Krav paa Avancement o. s. v. Jeg kan imidlertid ikke indse, at fordi man nu vil skabe en ny Række Embedsmænd, saa de gamle, der have været ansatte under andre Forhold, skulde have et særlig stærkt Krav paa at komme i Betragtning. En anden Sag bliver det naturligvis, naar vi først have vedtaget Lovforslaget i Flertallets Stikkelse. Saa faa de Krav paa at blive befordrede i Fremtiden, naar først een Mand har faaet Udnævnelse. Men i Øjeblikket, hævder jeg, staa vi aldeles frit. Først naar vi have vedtaget Lovforslaget, som Flertallet foreslaar det, og vi saa denne ny Mand antaget, have vi skabt Avancementsforhold, som det kan blive vanskeligt at komme ud over. Derfor kan jeg ikke i Henshold til den højtærede Ministers Udtalelser, som jeg havde troet skulde være blyerne mere skyldiggørende for mig, tage mit Forslag tilbage. Jeg maa fastholde det for at give